

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010184
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2521010184.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci obžalovanej G. U. pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom od 1.1.2021, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. novembra 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaná

G. U., nar. X.X.XXXX T. R., trvale bytom R., adresa na doručovanie písomností R., S. XX,

sa uznáva za vinnú, že

dňa 10.5.2021 v čase o 11:44 hod. v R. Q. Q. I. vo vchode do bytového domu č. XX, využila nepozornosť staršej, pomocou francúzskej barly chodiacej H. H. E., narodenej v roku XXXX, ktorej pozornosť odpútala tým, že bez rešpektu k jej základnému osobnému priestoru tlačila sa do jej tesnej blízkosti a kládla jej rôzne otázky, počas čoho vytiahla z jej rozopnutej kabelky, prevesenej na jej pravej ruke tmavo bordovú koženú peňaženku, v ktorej mala finančnú hotovosť vo výške 85 eur, občiansky preukaz, platobnú kartu VÚB banky, platobnú kartu ČSOB banky, kartičku poisťovne VŠZP a rôzne iné vernostné karty, všetky vystavené na meno H. H. E. a odišla s nimi na neznáme miesto, čím poškodenej H. H. E. spôsobila celkovú škodu vo výške 93 eur,

t e d a

- prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a čin spáchala na veci, ktorú mal iný na sebe a čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,
- neoprávnene prechovávala a obstarala si platobný prostriedok,

č í m s p á c h a l a

zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom od 1.1.2021.

Z a t o s a j e j
u k l a d á :

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ju súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany podala pod Pv 183/21/2204 na Okresný súd Piešťany dňa 26.7.2021 obžalobu na G. U. pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

V priebehu hlavného pojednávania prokuratúra navrhla skutok uvedený v obžalobe kvalifikovať aj ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom od 1.1.2021, o ktorej zmene bola obžalovaná upovedomená listom zo dňa 4.10.2021, ktorý prevzala dňa 11.10.2021. Súd napriek úprave právnej kvalifikácie skutku, nenechal skutkovú vetu uvedenú v obžalobe, keďže v jej skutkovej vete bolo uvedené, že poškodená mala v odcudzenej peňaženke aj dve platobné karty.

Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej, ktorá žiadala pojednávať v jej neprítomnosti. Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní prečítaním výpovedí obžalovanej, poškodenej a svedkyne, prehratím obrazového záznamu, oboznámením odborného vyjadrenia, zápisnice o prehliadke tela s fotodokumentáciou, správ bánk, lekárskej správy, správ a posudkov obžalovanej, rozhodnutí súdov a registra trestov a priestupkov mal súd preukázané nasledovné:

Z prečítanej výpovede obžalovanej vyplýva, že býva v R., nedávno jej zomrel manžel, poberá sociálne dávky, a to opatrovateľský príspevok 400 eur na dcéru P.. Obžalovaná sa priznala, že pri Auparku okradla poškodenú, ktorá mohla mať tak 70 rokov a mala barlu, tak, že sa s ňou začala rozprávať, keď si pozerala poštu v schránke, kedy si všimla, že má poškodená rozopnutú kabelku. Keď poškodená vchádzala do dverí a púšťala ju, tak pri míňaní vo dverách, jej z kabelky vybrala peňaženku, kde bolo asi 80 eur a doklady, ktoré zahodila do koša. Obžalovaná bola v tom čase s dcérou na prechádzke a tá o tom, že obžalovaná ide kradnúť nevedela. Obžalovaná skutok opakovane oľutovala aj v žiadostiach o pojednávanie v jej neprítomnosti.

Z prečítanej výpovede poškodenej H. H. E. vyplýva, že dňa 10.5.2021 krátko pred obedom bola nakupovať v Auparku v predajni Billa, odkiaľ išla domov do budovy Centroom vedľa Auparku, pričom v jednej ruke mala tašku s nákupom a kabelku a v druhej francúzsku barlu. Pred vchodom do vstupnej chodby si v schránke pozerala poštu a pristúpili k nej dve Rómky, jedna staršia asi vo veku 50 rokov, plnšej postavy, tmavých vlasov, oblečené mala nejaké šaty, druhá bola mladšia asi 30 ročná, tmavých vlasov, mala oblečené šaty a kožený kabátik. Staršia Rómka sa jej pýtala, kde je OTP banka. Keď poškodená vchádzala do vchodu, obe Rómky vošli pred ňou a staršia sa otočila a vychádzala von popri poškodenej. Poškodená potom vošla do výtahu, kde zistila, že v kabelke, na ktorej nemala zapnutý zips, jej chýba tmavobordová kožená obdĺžniková peňaženka, v ktorej mala asi 85 eur v hotovosti, občiansky preukaz, platobnú kartu VUB, platobnú kartu ČSOB, kartu poistenca a vernostné karty. Bankové karty bola poškodená hneď zablokováť. Poškodená uviedla, že jej vznikla škoda 85 eur.

Svedkyňa P. U., dcéra obžalovanej, využila svoje právo nevypovedať. Z lekárskej správy vyplýva, že P. U. trpí ľahkou mentálnou retardáciou s poruchami správania a je psychiatricky liečená.

Z obrazového záznamu z kamier umiestených pred vchodom a v chodbe bytového domu Centroom zo dňa 10.5.2021 v čase od 11:43 hod. do 11:45 hod. vyplýva, že poškodená stojí pri poštových schránkach a staršia Rómka s tmavými vlasmi v čiernych šatách s tmavou kabelkou a mladšia Rómka v bielo-modrých pruhovaných šatách a čiernej koženej bunde, stoja vedľa nej. Následne poškodená smeruje ku vchodovým dverám, kde za ňou ide najskôr staršia Rómka a potom mladšia, pričom poškodená vo dverách dáva obom Rómkam prednosť, tieto sa následne otočia a vo dverách sa míňajú s poškodenu, pričom staršia Rómka si pri vychádzaní z dverí vkladá niečo do svojej kabelky a odchádzajú preč. Poškodená s francúzskou barlou a kabelkou ide k výtahu.

Kožená obdĺžniková peňaženka bola odborným vyjadrením ohodnotená na 8 eur.

VUB banka uviedla, že karta Visa Inspire poškodenej bola blokována dňa 10.5.2021 o 12:08 hod., pričom posledná transakcia prebehla dňa 10.5.2021 o 11:18 hod v predajni Billa v R.. ČSOB banka uviedla, že karta Visa poškodenej bola dňa 10.5.2021 nahlásená ako stratená, pričom žiadne transakcie na nej neboli zaznamenané.

Obžalovaná bola naposledy evidovaná ako zamestnaná vo výkone trestu v roku 2020.

Obžalovaná má v registri trestov od roku 1977 celkovo 27 záznamov o odsúdeniach (jeden záznam je duplicitný zápis), najmä za majetkovú trestnú činnosť vo forme krádeží. Posledné dve odsúdenia sú za krádeže, jedenkrát v súbehu s neoprávneným vyrobením a použitím platobného prostriedku. Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/133/2015 zo dňa 12.7.2015, právoplatným dňa 12.7.2015, bola obžalovaná uznaná za vinnú z prečinu podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/74/2014 zo dňa 19.10.2016, právoplatným dňa 19.10.2016, bola obžalovaná uznaná za vinnú z prečinu podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a prečinu podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona za to, že odcudzila poškodenej z nákupnej tašky z košíku na bicykli peňaženku s hotovosťou a platobnými kartami, z ktorých vykonala neoprávnený odber 400 eur, za čo jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva a pol roka so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom výrok o treste vo veci OT/133/2015 bol zrušený. Obžalovaná trest v danej veci vykonala 9.5.2020.

V registri priestupkov nemá obžalovaná záznam.

Podľa § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, čin spácha na veci, ktorú má iný pri sebe a čin spácha na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom od 1.1.2021, kto si neoprávnenne obstará alebo inak zadováži platobný prostriedok, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, pľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Na základe vykonaného dokazovania, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i súhrnne súd dospel k záveru, že vina obžalovanej je preukázaná vo vzťahu k obojm trestným činom spáchaným v jednočinnom súbehu.

Súd mal priznaním obžalovanej ako aj výpoveďou poškodenej a kamerovým záznamom jednoznačne preukázané, že obžalovaná vo vchode do bytového domu Centroom poškodenej, ktorá mala 81 rokov a používala francúzsku barlu, vybrala z otvorenej kabelky tmavo bordovú peňaženku a túto si vložila do svojej kabelky, pričom v peňaženke mala poškodená hotovosť asi 85 eur a dve platobné karty od VUB banky a ČSOB banky, čím obžalovaná naplnila skutkovú podstatu zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, teda prisvojila si peňaženku poškodenej aj s jej obsahom tým, že ju vybrala z kabelky poškodenej, ktorú poškodená držala v ruke a čin spáchala na osobe vyššieho veku, keďže poškodená mala 81 rokov, pričom obžalovaná sa pred skutkom s poškodenou rozprávala, teda videla na nej, že má vyšší vek, keďže sama uviedla, že poškodená mohla mať tak 70 rokov. Vzhľadom na to,

že poškodená mala v peňaženke aj dve platobné karty, čo mal súd preukázané výpoveďou poškodenej ako aj správami VUB banky a ČSOB banky, tak obžalovaná si neoprávnene, teda krádežou obstarala a prechovávala platobný prostriedok, čím naplnila aj skutkovú podstatu prečinu neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom od 1.1.2021. Obžalovaná tak v jednočinnom súbehu spáchala vyššie uvedený zločin a aj prečin.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd u obžalovanej vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku súd mal preukázané, že obžalovaná mala zištný motív, keďže odcudzila poškodenej peňaženku, v ktorej sa bežne nachádza hotovosť, či platobné karty, pričom ako obeť si obžalovaná cielene vybrala osobu vyššieho veku s francúzskou barlou, teda chránenú osobu, využívajúc situáciu, že poškodená mala na kabelke rozopnutý zips, nakoľko sa vracala z blízkych potravín, pričom na odpútanie pozornosti poškodenej sa jej obžalovaná najskôr prihovarila a potom vytvorila situáciu, že sa míňali blízko seba vo dverách do bytového domu. Obžalovaná preukázateľne konala v priamom úmysle, teda chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Z hľadiska posúdenia osoby obžalovanej, jej osobných pomerov a možnosti jej nápravy súd zistil, že obžalovaná skutok spáchala rok po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní dva a pol roka za rovnaký skutok, pričom aj v minulosti bola odsúdená za majetkové trestné činy najmä vo forme krádeží. Je zrejmé, že na obžalovanú ani predchádzajúce odsúdenia nemali výchovný účinok a rok po prepustení z pomerne dlhého trestu odňatia slobody sa opätovne dopustila rovnakého skutku, za ktorý bola vo výkone trestu.

Obžalovanej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, keďže jedným skutkom spáchala dva trestné činy, z čoho jeden je zločin a druhý prečin, pričom súd obžalovanej ukladal trest podľa prísnejšie trestného činu podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, kde je sadzba 3 roky až 10 rokov. Keďže súd odsudzoval obžalovanú za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje 5 rokov, musel obžalovanej uložiť trest odňatia slobody.

Pri určovaní výmery trestu súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa obžalovaná ku skutku priznala a tento úprimne oľutovala. Súd zohľadnil obžalovanej dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že spáchala viac trestných činov, keďže jedným skutkom spáchala zločin krádeže aj prečin neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bola za trestný čin odsúdená, pričom súd obžalovanej zohľadnil nezahladené odsúdenia. S prihliadnutím na prevahu priťažujúcich okolností sa zákonom ustanovená dolná hranica trestnej sadzby podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona zvyšovala o jednu tretinu, takže súd ukladal obžalovanej trest v sadzbe od 5 rokov a 4 mesiacov do 10 rokov. Súd obžalovanej určil výšku trestu na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, teda vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, prihliadnuc na skutočnosť, že práve predchádzajúce odsúdenia za obdobnú trestnú činnosť predstavovali priťažujúcu okolnosť, ktorá zvyšovala dolnú hranicu trestnej sadzby. Zohľadniac aj spôsob spáchania činu (kde obeťou je osoba vyššieho veku, čo však už je zohľadnené v kvalifikovanej skutkovej podstate) a jeho následok (nie vysokú spôsobenú škodu), má súd za to, že takýto trest bude dostatočný na nápravu obžalovanej ako aj na ochranu spoločnosti pred obžalovanou tým, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Takýto trest súd považoval za potrebný na prevýchovu a nápravu obžalovanej, zohľadniac tak generálnu, ako aj individuálnu prevenciu.

Obžalovanú súd zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná bola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin, nakoľko z posledného výkonu trestu bola prepustená v roku 2020.

Keďže poškodená uviedla, že jej vznikla škoda asi 85 eur, avšak nežiadala, aby súd zaviazal obžalovanú k náhrade škody, súd o náhrade škody nerozhodoval, nakoľko poškodená si riadne a včas náhradu škody neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.